

Спорт

Грудень 2013

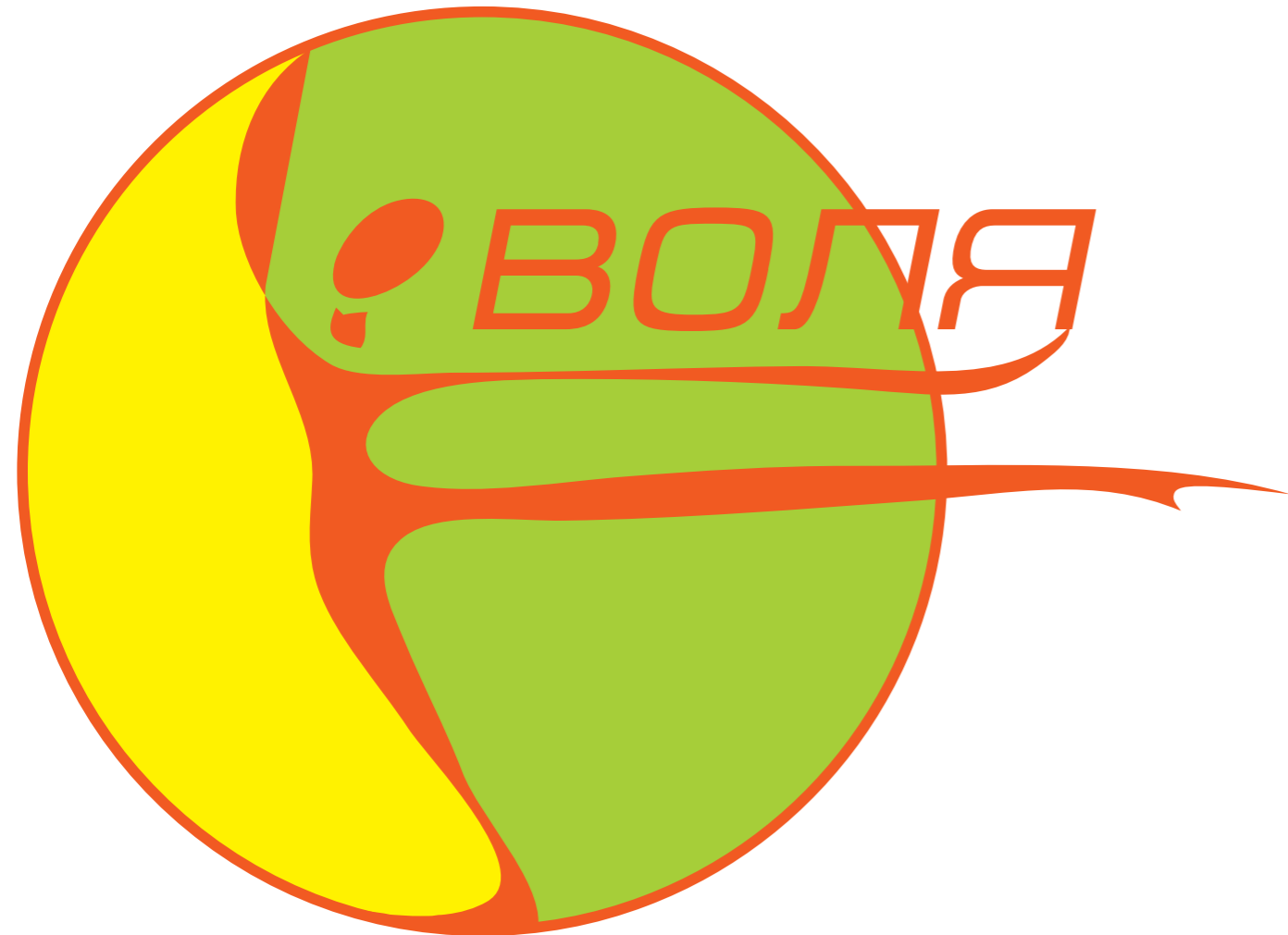
БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ

SPORT
WITH NO LIMITS

eureka

WORLD'S CALLING

18 Боротьба

- 2 Історія літніх Дефлімпійських ігор
- 5 Бадмінтон
- 8 Баскетбол
- 16 Боулінг
- 20 Волейбол
- 26 Дзюдо
- 28 Карате
- 30 Легка атлетика
- 34 Настільний теніс
- 42 Пляжний волейбол
- 46 Спортивне орієнтування
- 50 Стрільба кульова
- 54 Тхеквондо
- 62 Результати XXII літніх Дефлімпійських ігор

36 Плавання

53 Футбол

Історія літніх Дефлімпійських ігор

Літні Дефлімпійські ігри, що проводяться під егідою (патронатом) Міжнародного олімпійського комітету, мають довгу та величну історію: Перші Дефлімпійські ігри пройшли через 28 років після Перших Олімпійських ігор-1896 року, у 1924 році, в Парижі, проте називались Всесвітніми іграми глухих. Учасниками були делегації Бельгії, Франції, Великобританії, Нідерландів, Польщі, Угорщини, Італії, Латвії й Румунії. До речі, саме Перші літні Дефлімпійські ігри були першими іграми для атлетів з інвалідністю...

Спортсмени перших Ігор брали участь в змаганнях з легкої атлетики, велоспорту на шосе, стрибків у воду, футболу, стрільби, плавання, тенісу. Показові виступи пройшли також з гімнастики. Ігри пройшли успішно. Тоді у м. Парижі (Франція) з 10 по 17 серпня 1924 року у семи видах програми (та одному демонстраційному) дебютних I Всесвітніх літніх ігор глухих взяли участь 148 спортсменів з дев'яти країн: Бельгії, Франції, Великобританії, Угорщини, Нідерландів, Італії, Польщі, Латвії та Румунії.

16 серпня 1924 року керівництво спортивних делегацій країн учасників на нараді вирішили організувати Міжнародний спортивний комітет глухих (МСКГ) (Comite International des Sport des Sourds — CISS або в англійській аббревіатурі ICSD), основною метою якого мало стати заснування союзу всіх спортивних федерацій глухих та розробка їх статуту для заснування та керівництва тільки-що народжених Ігор. Того ж року було вирішено, що ігри проводитимуться кожні чотири роки. З того часу Ігри називались по-різному: офіційно було вирішено, що Ігри називатимуться «Міжнародні ігри для глухих» (з 1924 по 1965 рр), інколи їх називали «Міжнародні «мовчазні» ігри», 1966 по 1999 вони називалися «Всесвітні ігри для глухих», а іноді називали «Всесвітні «мовчазні» ігри».

У 1955 році Міжнародний олімпійський комітет визнав МСКГ як міжнародну федерацію з олімпійськими принципами, а через два роки комітет почав змінювати Статут, приводячи його у відповідність до олімпійського. Нині МСКГ налічує більше 90 національних федерацій.

Рішенням Виконавчого Комітету МОК у травні 2001 року Всесвітні ігри глухих перейменовано у Дефлімпійські («Deaflympic»). Того ж року у Римі були проведені 19-ті Дефлімпійські ігри. Більше 3000 спортсменів з 80 країн світу вели боротьбу за медалі найвищого ґатунку...

А вже у останніх, XXI літніх Дефлімпійських іграх, що пройшли з 05 по 15 вересня 2009 року в Тайвані взяли участь майже 4000 спортсменів-інвалідів з вадами слуху із 81 країни світу, котрі змагались у 20 видах спорту на основних спортивних площадках Тайпею та його передмість. І результати цього спортивного прийому просто надзвичайні: у підсумку, за результатами XXI літніх Дефлімпійських ігор 55 країн здобули медалі різного ґатунку, з них — представники 35 країн світу вибороли золоті медалі головних змагань чотириріччя. Ця Дефлімпіада була також щедрою і на рекорди: 51 рекорд світу було вперше встановлено представниками різних країн, 94 — побито...

Рік	Ігри	Приймаючі міста	НОС	Кількість учасників та країн-учасниць, видів спорту та дисциплін
1924	I	Париж	Франція	148 атлетів з 9 країн, 6 видів спорту, 7 дисциплін
1928	II	Амстердам	Нідерланди	212 атлетів з 10 країн, 5 видів спорту, 6 дисциплін
1931	III	Нюрберг	Німеччина	316 атлетів, 14 країн, 6 видів спорту, 7 дисциплін
1935	IV	Лондон	Великобританія	221 атлет, 12 країн, 5 видів спорту, 6 дисциплін
1939	V	Стокгольм	Швеція	250 атлетів, 13 країн, 6 видів спорту, 7 дисциплін
1949	VI	Копенгаген	Данія	391 атлет, 14 країн, 7 видів спорту, 9 дисциплін
1953	VII	Брюссель	Бельгія	473 атлети, 16 країн, 7 видів спорту, 8 дисциплін
1957	VIII	Мілан	Італія	635 атлетів, 25 країн, 9 видів спорту, 11 дисциплін
1961	IX	Гельсінкі	Фінляндія	613 атлетів, 24 країни, 10 видів спорту, 13 дисциплін
1965	X	Вашингтон	США	687 атлетів, 27 країн, 9 видів спорту, 11 дисциплін
1969	XI	Белград	Югославія	1189 атлетів, 33 країни, 12 видів спорту, 14 дисциплін
1973	XII	Мальме	Швеція	1116 атлетів, 31 країна, 11 видів спорту, 12 дисциплін
1977	XIII	Бухарест	Румунія	1150 атлетів, 32 країни, 11 видів спорту, 13 дисциплін
1981	XIV	Кельн	Західна Німеччина	1198 атлетів, 32 країни, 11 видів спорту, 13 дисциплін
1985	XV	Лос-Анджелес	США	995 атлетів, 29 країн, 11 видів спорту, 12 дисциплін
1989	XVI	Крайстчерч	Нова Зеландія	955 атлетів, 30 країн, 12 видів спорту, 13 дисциплін
1993	XVII	Софія	Болгарія	1679 атлетів, 52 країни, 12 видів спорту, 14 дисциплін
1997	XVIII	Копенгаген	Данія	2028 атлетів, 65 країн, 14 видів спорту, 16 дисциплін
2001	XIX	Рим	Італія	2208 атлетів, 67 країн, 14 видів спорту, 16 дисциплін
2005	XX	Мельбурн	Австралія	2038 атлетів, 63 країни, 14 видів спорту, 17 дисциплін
2009	XXI	Тайпей	Тайвань	2493 атлети (4,018 атлетів та офіційних осіб), 67 країн (81 країна – у результатах Оргкомітету Ігор в Тайпеї), 17 видів спорту, 20 дисциплін
2013	XXII	Софія	Болгарія	
2017	XXIII	Анкара	Туреччина	

Національна дефлімпійська збірна команда України: шлях до Софії-2013

Українські спортсмени вперше почали брати участь у Всесвітніх іграх глухих у складі збірної команди СРСР ще з 1957 року. Золотими літерами увійшли в історію світового спорту глухих спортсмени з України, такі як легкоатлети Фаїна Антонова, Микола Здот, Анатолій Симоненко, Валерій Скоморохов, Микола Васильєв, Ольга Глодіна, борці Василь Панін, Ілля Черчес та Валерій Рухледєв, гімнаст Леонід Матюхін та багато інших.

У 1992 році було створено Спортивну федерацію глухих України (сьогодні СФГУ об'єднує 27 регіональних осередків, членами яких є понад 3500 глухих спортсменів, тренерів та фахівців). Того ж року її було прийнято до Міжнародного спортивного комітету глухих з правом участі у всіх міжнародних змаганнях, які проводяться під його егідою.

Під прапором незалежної української держави національна дефлімпійська збірна команда України на міжнародній арені дебютувала на XVII Всесвітніх літ-

ніх іграх глухих у 1993 році, що проходили в м. Софія (Болгарія). Тоді, двадцятиліття тому, вперше зазвучав гімн нашої держави на честь перемог в бігу на дистанціях 200 та 400 метрів легкоатлетки з Харкова Світлани Городок. Загальним здобутком команди стали 2 золоті (легка атлетика), 4 срібні (плавання — 1, настільний теніс — 1, легка атлетика — 2), а також 2 бронзові медалі (жіночий волейбол та вільна боротьба). Загалом у неофіційному командному заліку Україна здобула 13 місце серед 52 країн-учасниць...

Вже на XVIII Всесвітніх літніх іграх глухих у 1997 році в Копенгагені (Данія) українська громадська рада блискучим результатам українських спортсменів з вадами слуху. Їхні успіхи склали 5 золотих (легка атлетика — 4, чоловічий волейбол — 1), 10 срібних (легка атлетика — 4, плавання — 1, жіночий волейбол — 1, греко-римська боротьба — 1, спортивне орієнтування — 2, настільний теніс — 1), а також 5 бронзових медалей

(легка атлетика — 3, боротьба — 2). Там же було встановлено 4 світових рекорди та дев'ять світових позицій.

У 2001 році Міжнародний олімпійський комітет прийняв історично важливе рішення про перейменування Всесвітніх ігор глухих у Дефлімпійські ігри (Олімпійські ігри глухих). Того ж року в м. Рим (Італія) дефлімпійці з усього світу зібралися на XIX літніх Дефлімпійських іграх. Українські спортсмени з вадами слуху показали там найвищий результат за історію розвитку українських дефлімпійських видів спорту, здобувши 12 золотих, 12 срібних і 10 бронзових нагород, а також встановили 4 світових рекорди та посіли 4 загальнокомандне місце з 85 країн-учасниць.

Вперше про національну дефлімпійську збірну команду України спортивна світова спільнота гучно і здивовано заговорила після Дефлімпіади у Мельбурні, адже саме у XX літніх Дефлімпійських іграх наші атлети стали лідерами Дефлімпіади-2005. На цих Дефлімпійських іграх,

БАДМІНТОН

які пройшли з 5 по 16 січня 2005 року в австралійських містах Мельбурн і Баллараті наша держава була представлена 96 спортсменами серед 3500 спортсменів-учасників (за іншими даними — 2038 атлетів-учасників). Українські дефлімпійці виступили у 10 дисциплінах (легка атлетика, спортивне орієнтування, жіночий та чоловічий волейбол, настільний теніс, плавання, боротьба греко-римська та вільна, пляжний волейбол, баскетбол та кульова стрільба) і виборили 51 нагороду різного ґатунку, з них 20 золотих, 17 срібних і 14 бронзових медалей, встановили 4 рекорди світу. У неофіційному заліку в 2005 році в Мельбурні на XX літніх Дефлімпійських іграх дефлімпійська команда України посіла перше місце серед 85

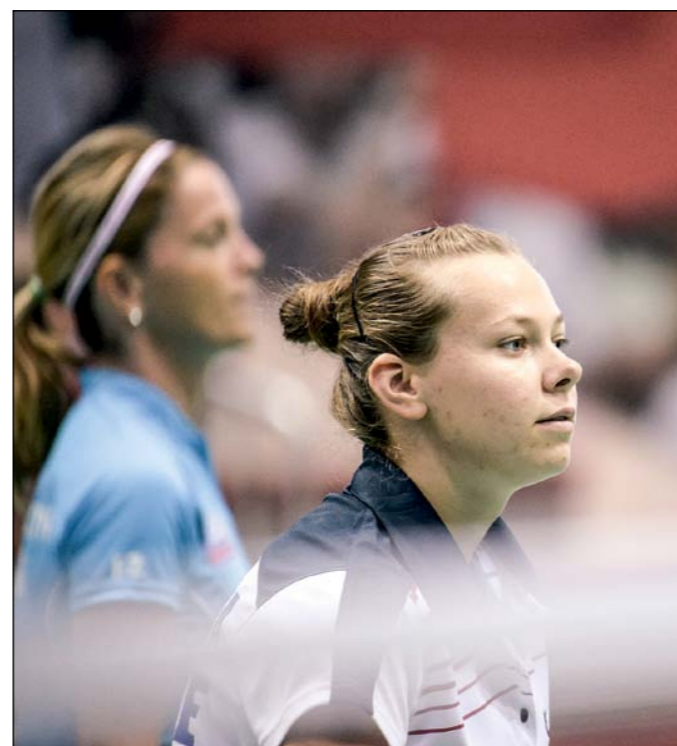
країн-учасниць (за іншими даними — 63 країни учасниці), випередивши команди з Росії, США і Китаю.

Яскраво та впевнено національна дефлімпійська збірна команда України виступила і на останніх XXI літніх Дефлімпійських іграх, що пройшли у Тайпеї. XXI Дефлімпіада була багатою на медалі для 147 спортсменів української команди, котрі боролись на найвищі нагороди у 14 спортивних дисциплінах (вільна боротьба, греко-римська боротьба, волейбол (чоловіки та жінки), баскетбол (чоловіки та жінки), дзюдо, карате, легка атлетика, настільний теніс, плавання, пляжний волейбол (чоловіки та жінки), стрільба кульова, спортивне орієнтування, тхеквондо, футбол. Вперше на літніх Дефлімпійських

іграх представники нашої країни змагались у дзюдо, карате та тхеквондо). За підсумками участі в XXI літніх Дефлімпійських іграх наші спортсмени завоювали другу позицію в загальному командному заліку, пропустивши вперед лише збірну команду Росії (29 золотих, 41 срібна, 28 бронзових нагород, загалом — 98 нагород).

Сенсаційно високим результатом української збірної стало 67 медалей: 20 золотих, 22 срібних та 25 бронзових та 12 світових рекордів. Кожна із медалей здобувались надзвичайними зусиллями наших спортсменів за професійною підтримкою тренерів і фахівців та в напруженій боротьбі з суперниками-представниками країн світу зі сталими спортивними традиціями.

Court 1	'20 Mixed Doubles	Court 4	'19 Mixed Doubles
Bhaker/Vijaya	21 14	Kovalc/Guban	21 12
Antono/Domi	12 20	Hurley/Holdsw	15 15
Court 2	'19 Men's Singles	Court 5	'20 Women's Singles
SUSANTOE	21 11	SERGIYCHU	9 6
GASPARUTT	8 9	TUW	21 21

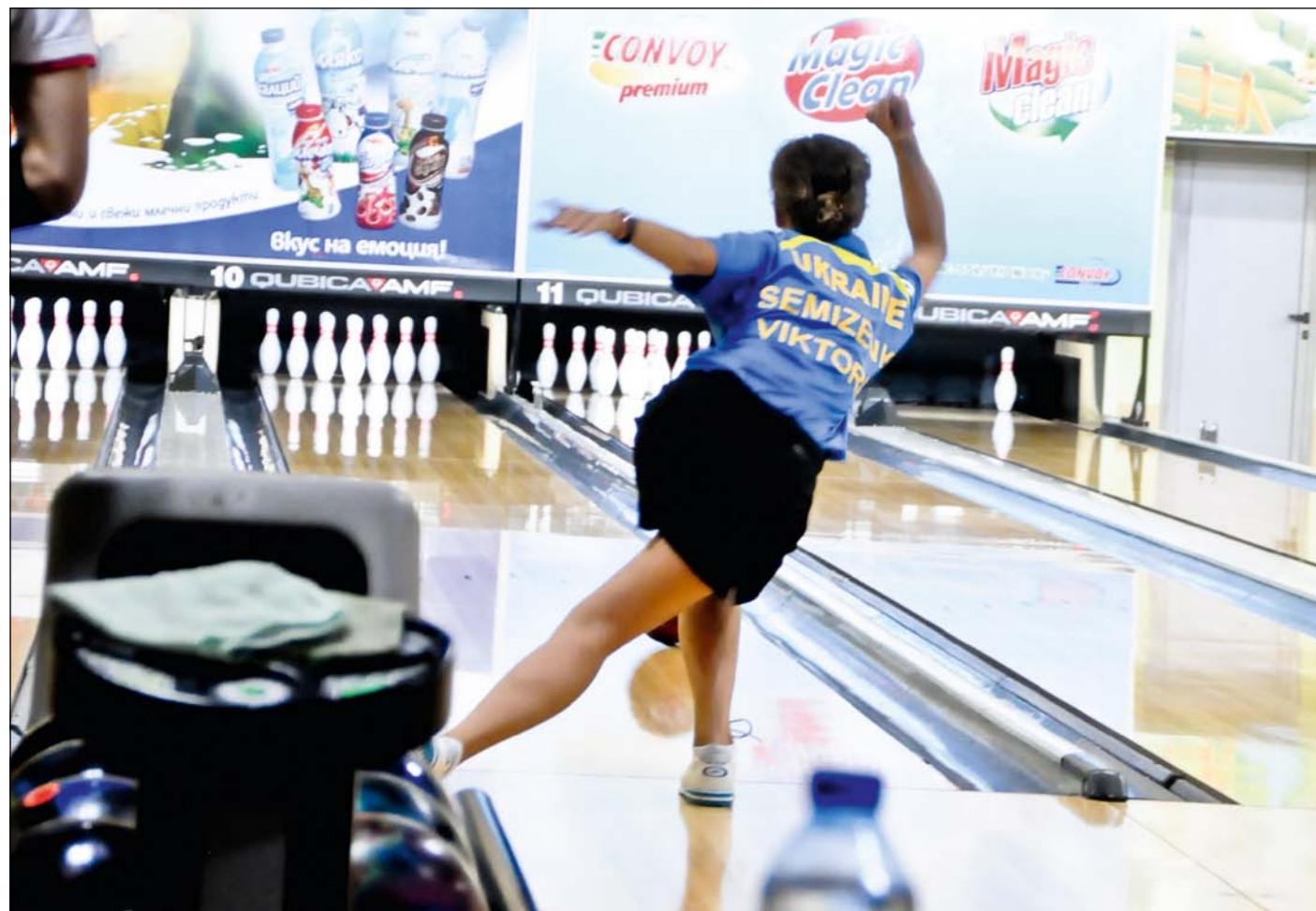

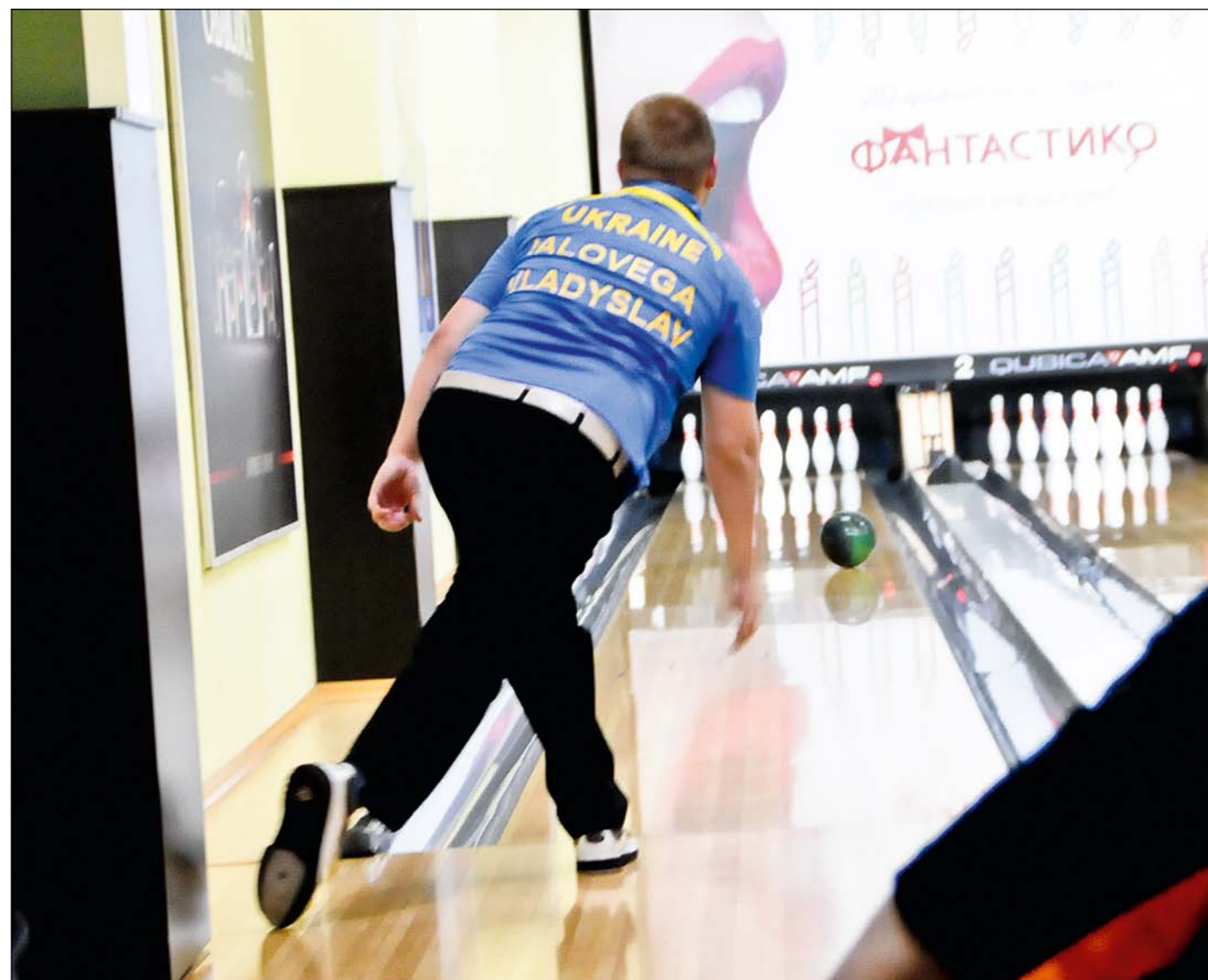

БОУЛІНГ

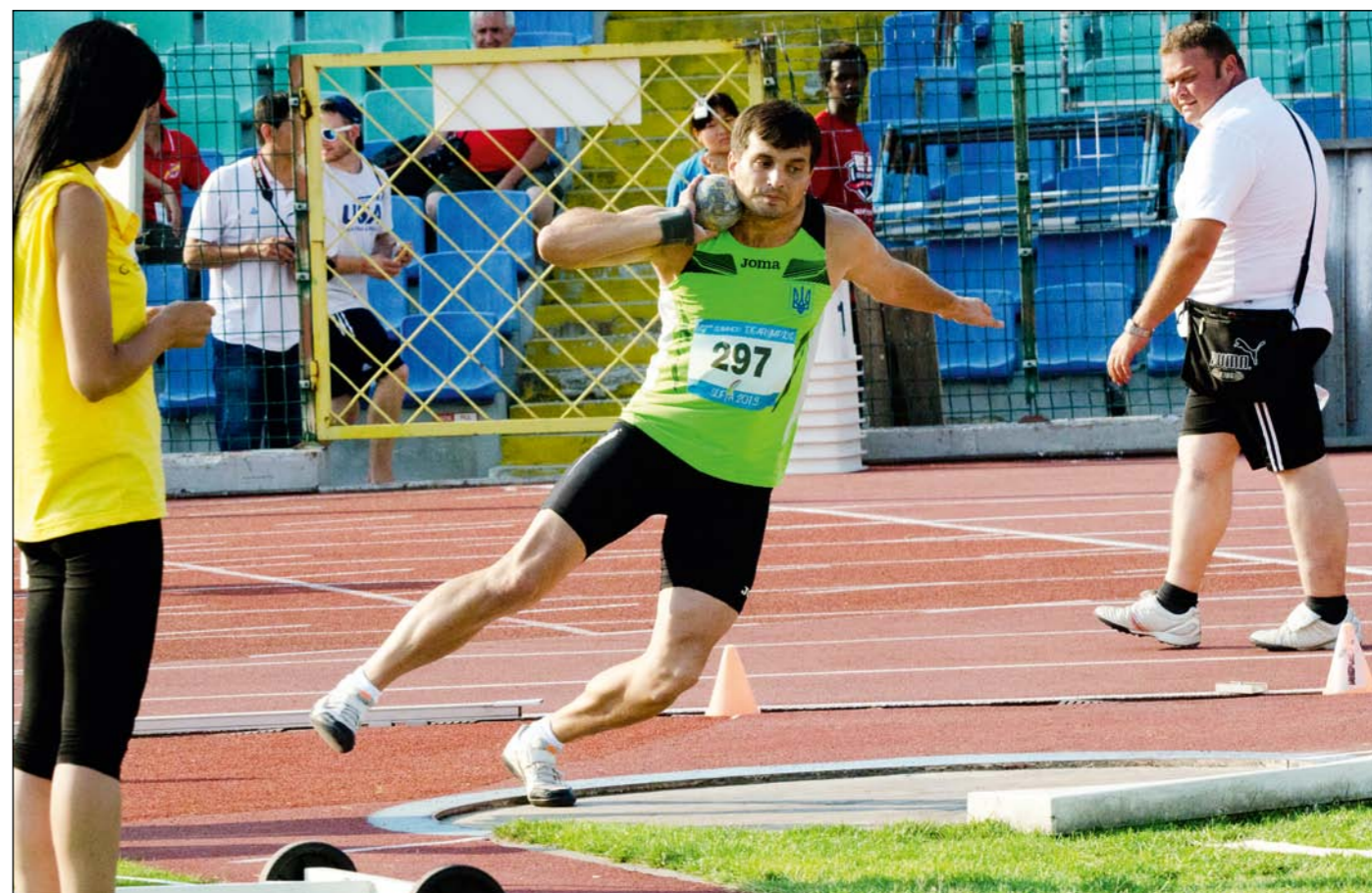

ДЗЮДО

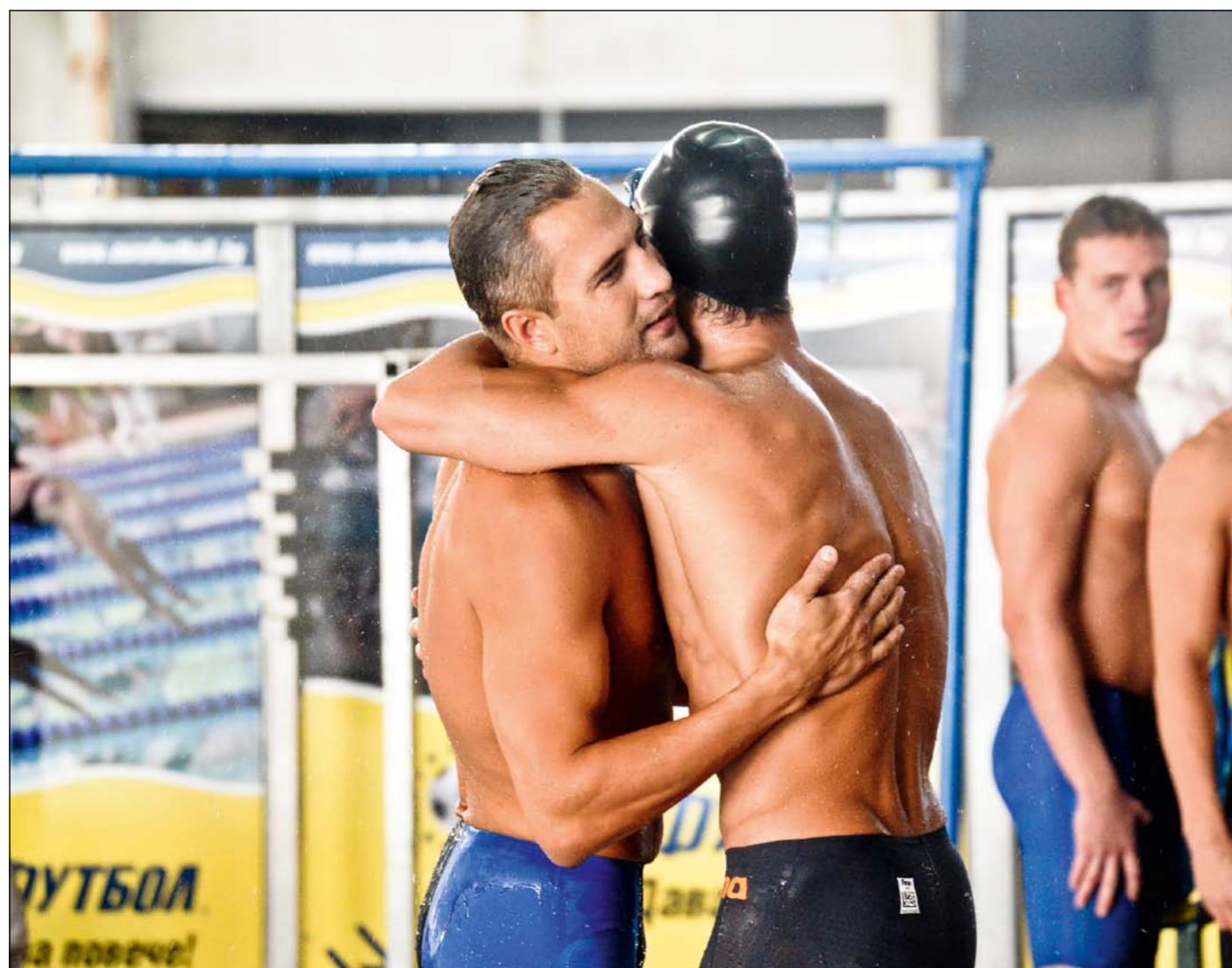

ПЛЯЖНИЙ ВОЛЕЙБОЛ

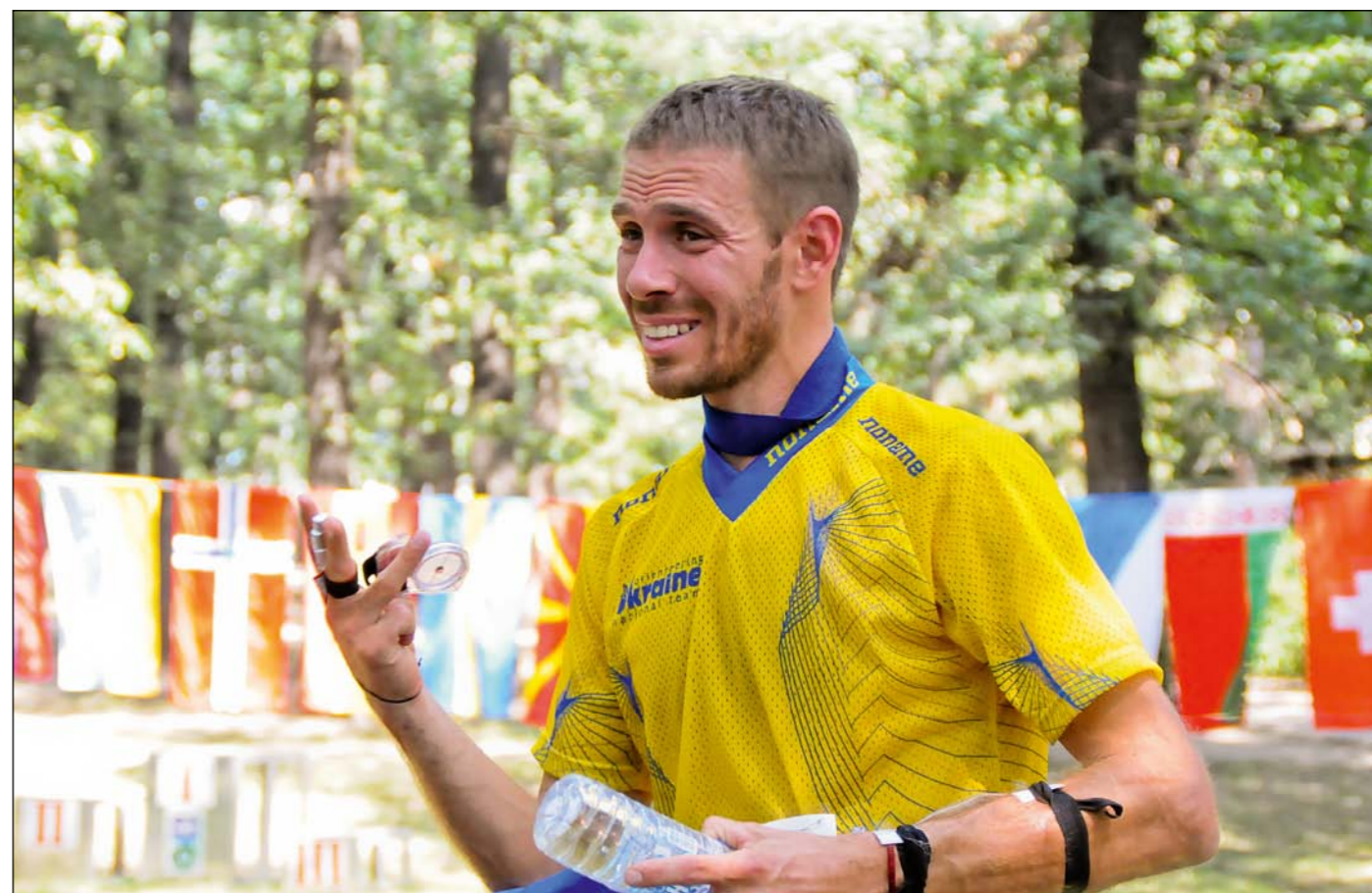

ПЛЯЖНИЙ ВОЛЕЙБОЛ

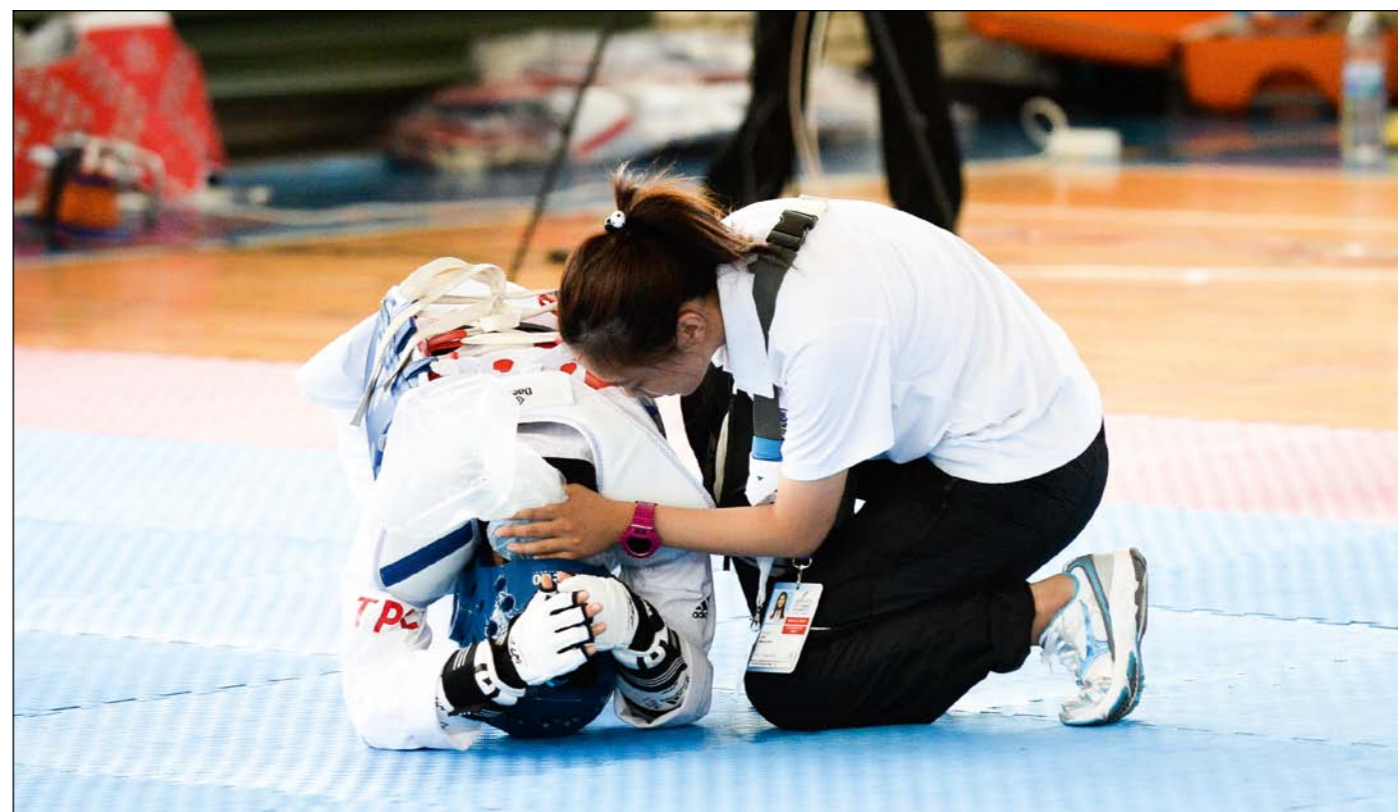

Національна дефлімпійська збірна команда України — триумфатор XXII літніх Дефлімпійських ігор

З 25 липня по 4 серпня 2013 року гостинна болгарська земля приймала більше 4000 спортсменів-інвалідів з вадами слуху з 90 країн світу, котрі змагались у 20 видах спорту на основних спортивних площадках Софії та її передмість. І результати цього спортивного прийому просто надзвичайні: у підсумку, за результатами XXII літніх Дефлімпійських ігор 49 країн здобули медалі різного гатунку, з них — представники 32 країн світу вибороли золоті медалі головних змагань чотириріччя.

Ігри в Софії запалили безліч нових зірок, змінивши хід історії, змінивши саму Болгарію та всіх, хто брав участь у цьому

яскравому спортивному дійстві. До речі, вперше за славу історію усього світового дефлімпійського руху на Дефлімпіаді-2013 в Софії було запалено Олімпійський вогонь, який об'єднав декілька міст Європи, розпочинаючи своє дійство з Парижу — колиски Дефлімпіади, де вперше у 1924 році відбулись Перші ігри для спортсменів з вадами слуху, — та завершуючи Софією...

Власне 20 років тому наша національна збірна команда України дебютувала на XVII Всесвітніх літніх іграх глухих у 1993 році, що проходили в м. Софія (Болгарія). На XXII літніх Дефлімпійських іграх, знову-таки в Софії, національна

дефлімпійська збірна команда України боролась за світову першість і вже вшосте представляла нашу державу на цьому високому міжнародно-спортивному форумі.

Саме Софія стала успішним стартом для нашої команди: з 13-го місця у Болгарії українські дефлімпійці стрімко увірвались до міжнародного дефлімпійського руху, ставши його лідерами, і на XXII літніх Дефлімпійських іграх вкотре підтвердили свій професіоналізм і спортивну майстерність та знову закріпили за собою другу світову сходинку в міжнародному дефлімпійському спорті.

Згадуючи триумфальний виступ національної дефлімпійської збірної команди в Мельбурні-2005, а також у Тайпеї-2009, розуміємо, яку велику відповідальність було покладено на дефлімпійську команду зразка 2013 року: їй належало показати гідний рівень власної спортивної майстерності та вкотре довести усьому світові непереможну силу духу української нації, що стала відомою світовому спортивному співтовариству. І команда з покладеним на неї завданням успішно справилась!

XXII Дефлімпіада була щедрою на медалі для 191 спортсмена української команди (у Тайпеї, в 2009 році, було — 147 спортсменів), що боролись на найвищій нагороді у 16 спортивних дисциплінах із 20-ти, представлених Дефлімпіадою-2013: вільна боротьба, греко-римська боротьба, волейбол (чоловіки та жінки), баскетбол (чоловіки та жінки), дзюдо, карате, легка атлетика, настільний теніс, плавання, пляжний волейбол (чоловіки та жінки), стрільба кульова, спортивне орієнтування, тхеквондо, футбол. Вперше на літніх Дефлімпійських іграх представники нашої країни змагались у боулінгу та бадмінтоні.

За підсумками участі в XXI літніх Дефлімпійських іграх наші спортсмени завоювали другу позицію в загальному командному заліку, пропустивши вперед лише збірну команду Росії.

До речі, рекордно велика команда Росії, у складі якої був 321 спортсмен, отримала перше місце на Дефлімпіаді-2013 (67 золотих, 52 срібних, 58 бронзових нагород). Українська ж команда значно меншим складом показала феноменальний результат спортивного результату, здобувши 88 медалей, 21 з яких — золоті, 30 срібних та 37 бронзових медалей та посівши другу позицію у неофіційному медальному заліку. Третє місце у команді Кореї (19 золотих, 11 срібних, 12 бронзових нагород).

Сенсаційно високий результат української збірної — унікальний для національної дефлімпійської збірної команди України, адже вперше за три поспіль Дефлімпіади нашої команді вдалось подолати рубіж 20-ти золотих медалей.

Крім того, така загальна кількість нагород — 88 медалей — триумфально висока. Це на 21 медаль більше, ніж було на іграх в Тайпеї (тоді, в 2009 році, загаль-

ним здобутком стало 67 медалей). Кожна із медалей здобувались надзвичайними зусиллями наших спортсменів за професійною підтримкою тренерів і фахівців та в напруженій боротьбі з суперниками-представниками країн світу зі сталими спортивними традиціями.

Загальні здобутки української команди склали унікальні досягнення усіх наших спортсменів-чемпіонів та призерів XXII Ігор: нагороди наші спортсмени завоювали у 14 із 16 видів спорту.

Причому найяскравіше виступила команда легкоатлетів, у їхньому доробку 18 медалей, серед яких 5 золотих, 5 срібних та 8 бронзових нагород.

Носенко Микола з двома золотими нагородами та однією срібною медаллю став найкращим спортсменом серед легкоатлетів-чоловіків з України, Шаповал Юлія — стала кращою серед атлеток, виборовши 1 золоту та 2 срібні нагороди. І у Миколи, і у Юлії — по 3 високі нагороди.

У плавців — 17 високих нагород, серед яких 2 золоті, 7 срібних та 8 бронзових медалей.

Найкращою серед спортсменок-плавчинь стала Ганна Литвиненко, котра виборола 4 медалі, серед яких: 1 золота, 2 срібні та 1 бронзова нагорода. Серед чоловіків найкраще виступив Зургалідзе Андрій, у доробку котрого 1 золота, 2 бронзові медалі, загалом 3 високі нагороди.

Найбільше приємно здивував усіх виступ команди дзюдо: 4 золотих, 4 сріб-

них та 4 бронзових нагороди, загалом 12 медалей.

Цікаво, що найкраще серед українських дзюдоїстів виступили представники слабкої статі, які вибороли 3 із 4-х золотих нагород. Втім, найкращою серед дзюдоїстів стала Гусева Катерина, яка виборола 2 медалі — 1 золоту та 1 бронзу. У Шостак Ганни, Забари Світлани та Мозирева Владислава — по 1 золотій медалі.

8 медалей у здобутку спортсменів-борців — 1 золота, 5 срібних та 2 бронзові нагороди.

Мінченко Сергій став володарем єдиної золотої медалі в команді українських борців, також він виборов ще й бронзу.

7 нагород у XXII літніх Дефлімпійських іграх вибороли наші співвітчизники у спортивному орієнтуванні, з них 3 золоті, 2 срібні та 2 бронзові медалі.

Найкращими в українському спортивному орієнтуванні стали Мельник Яна (2 золоті, 1 срібна нагорода) та Біда Тетяна (2 золоті і 1 бронзова нагорода)

Вдало виступили й каратисти: 5 медалей, серед яких 2 золоті та 3 бронзові нагороди. Знову ж таки: попереду красиві жінки — Мажара Інна (1 золота та 1 бронзова нагорода) та Янчук Карина (1 золота медаль).

У стрільбі кульовій — 6 нагород, серед яких 1 золота, 2 срібних та 3 бронзових медалі. Найкращим у стрільбі від української команди став Колодій Олександр — золота нагорода.

ДОСЯГНЕННЯ

Вкотре відстояла титул чемпіона літніх Дефлімпійських ігор жіноча волейбольна команда, і вперше за історію Ігор чоловіча збірна команда України з волейболу отримала золото Дефлімпіади, взявши реванш у команди з Росії. Золотий дубль у волейболі!

Золоту медаль XXII літніх Дефлімпійських ігор виборола чоловіча дефлімпійська збірна команди України з пляжного волейболу Україна 1 (Полторацький Олександр, Тарасов Сергій). В жіночій та чоловічій команді Україна 2 — почесна бронза. Загалом — 3 високі нагороди.

У настільному тенісі дефлімпійці України здобули: 4 медалі — 2 срібних та 2 бронзові нагороди.

У тхеквондо 3 медалі, серед яких 1 срібна та 2 бронзові нагороди.

Усіх здивував потужний виступ баскетбольної жіночої команди України: вперше за історію участі в Дефлімпіадах наші дівчата вийшли у фінал та вибороли срібну нагороду. У боротьбі за бронзу чоловіча баскетбольна команда поступилась сильному суперникові — команда США, та посіла 4-те місце. Втім, такий виступ обох команд баскетболістів — унікальний для України, він вселяє надію на більш потужний результат на наступних Іграх.

Завершувала змагання національна дефлімпійська збірна команда з футболу, що у фінальному матчі з Росією поступилась з рахунком 1:2 та отримала друге місце Дефлімпійських ігор в Софії.

Безумовно, найважливішим фактором вдалого виступу наших спортсменів на XXII літніх Дефлімпійських іграх 2013

Перша «п'ятнадцятка» на Дефлімпіаді в Софії				
Місце	Країна	Медалі		
		Золоті	Срібні	Бронзові
1	Russia	67	52	58
2	Ukraine	21	30	37
3	Korea	19	11	12
4	Belarus	12	11	4
5	China	12	5	8
6	United States	9	8	12
7	Turkey	7	9	17
8	Iran	7	4	21
9	Kenya	6	5	5
10	Lithuania	4	5	4
11	Venezuela	4	4	5
12	Italy	4	3	5
13	Chinese Taipei	3	12	9
14	Germany	3	6	5
15	Hungary	3	0	1

року була плідна та якісно спланована спільна робота Міністерства молоді та спорту України, Укрцентру «Інваспорт», Національного комітету спорту інвалідів України та Спортивної федерації глухих України щодо підготовки та участі спортсменів України в XXII літніх Дефлімпійських іграх.

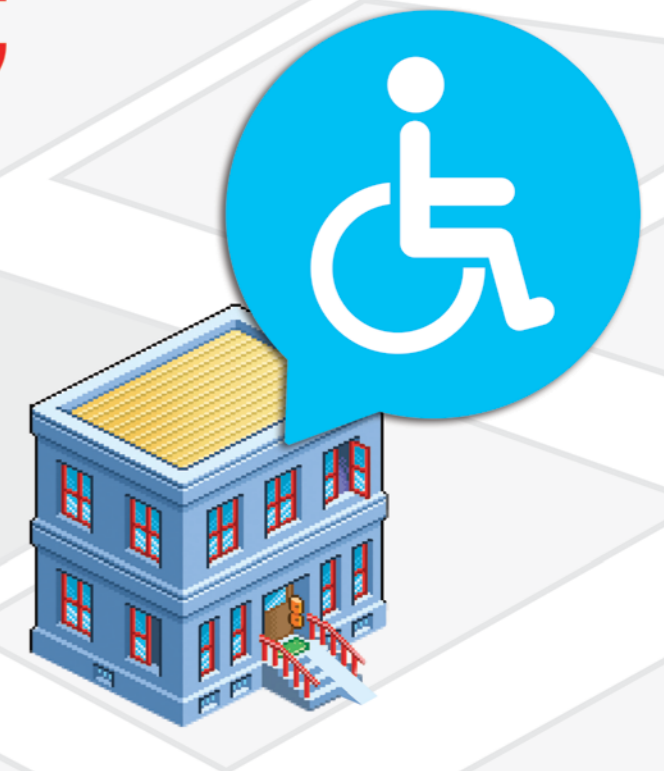
Ще однією складовою вдалого виступу національної дефлімпійської команди України є те, що протягом усього дефлімпійського циклу (2009 — 2013 рр.) наші дефлімпійці тренувались перед важливими міжнародними стартами на базі

Національного центру параолімпійської та дефлімпійської підготовки і реабілітації інвалідів в м. Євпаторія, у якому створені всі необхідні умови для якісної підготовки спортсменів з обмеженими фізичними можливостями.

Отже, попереду — Анкара-2017, XXIII літні Дефлімпійські ігри... Сподіваємось, вони будуть вдалими для максимально настроєної на перемогу дефлімпійської збірної команди України, яка вже всьоме представлятиме нашу державу на цьому високому спортивному форумі і боротиметься за першість у світовому спорті.

Кількість медалей, які вибороли спортсмени-інваліди України в літніх Дефлімпійських іграх 1993 року, 1997 року, 2001 року, 2005 року, 2009 та 2013 роках					
Дефлімпійські ігри	Медалі				Загальнокомандне місце
	ЗОЛОТІ	СРІБНІ	БРОНЗОВІ	ВСЬОГО	
XVII літні Дефлімпійські ігри, 1993 року м. Софія (Болгарія)	2	4	2	8	13
XVIII літні Дефлімпійські ігри 1997 року м. Копенгаген (Данія)	5	10	5	20	9
XIX літні Дефлімпійські ігри 2001 року м. Рим (Італія)	12	12	10	34	4
XX літні Дефлімпійські ігри 2005 року м. Мельбурн (Австралія)	20	17	14	51	1
XXI літні Дефлімпійські ігри 2009 року м. Тайпей (Тайвань)	20	22	25	67	2
XXII літні Дефлімпійські ігри 2013 року м. Софія (Болгарія)	21	30	37	88	2
ВСЬОГО:	80	95	93	268	

МІСТА ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ НЕ ІСНУЄ

Позначайте місця, що облаштовані для людей з інвалідністю, в «Путівнику доступних місць»

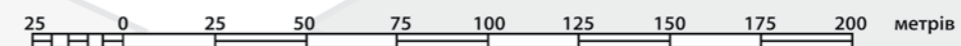

app-store

android

www.wheelmap.org

Масштаб проблеми 4 % облаштованих місць для людей з інвалідністю

Національна Асамблея інвалідів України

SOFIA 2013
DEAFLYMPICS

МЕДІАПОРТАЛ РІВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

НАЦІОНАЛЬНА АСАМБЛЕЯ ІНВАЛІДІВ УКРАЇНИ

Національний центр паралімпійської і дефлімпійської підготовки «Україна»

Західний центр паралімпійської і дефлімпійської підготовки

Національний комітет спорту інвалідів України

НОВИНИ | ПОШУК ПО САЙТУ | АКЦІЇ | ДОКУМЕНТИ | БЛОГИ | КОНТАКТИ | ЖУРНАЛИ | ФОТОБАНК | Пошук

INVAMEDIA.COM